

# РЕШЕНИЕ

№ 15795

гр. София, 09.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в**  
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Петър Савчев**

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **949**  
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на У. М. О., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на Т., в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] и Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], и двете граждани на С., съд. адр. [населено място], [улица] /безистен/, ет. 2 срещу Решение № 7Х/17.09.2024 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща им молба с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г. до производство за предоставяне на международна закрила. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Безспорно е от фактическа страна, че за пръв път жалбоподателите са подали до ответната

администрация молба за международна закрила вх. № 3390/31.08.2022 г. , която е отхвърлена с решение № 2885/09.09.2023 г. на зам. председателя на ДАБ-МС. Жалбата срещу посоченото решение е отхвърлена с решение № 269/12.04.2023 г. по адм.д. № 278/2023 г. на Административен съд [населено място], оставено в сила с решение № 9222/03.10.2023 г. по адм.д. № 5093/2023 г. на ВАС. Процесната последваща молба на жалбоподателите с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ с решение № 3Х/09.04.2024 г. на интервюиращ орган в РПЦ-Х., териториално поделение на ДАБ-МС. Това решение е обжалвано от жалбоподателите, като с реш. № 2677/28.08.2024 г. по адм.д. № 503/2024 г. на Административен съд [населено място] е отменено и преписката е върната за ново произнасяне от интервюиращия орган по процесната последваща молба на жалбоподателите с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г. Указанията на съда са да се съобрази разпоредбата на чл. 15, ал. 6 от Закон за закрила на детето, като в производството се вземе предвид становището на Агенция за социално подпомагане, отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ по отношение на непълнолетните жалбоподатели. Във връзка с тези указания по отменителното решение е проведено административно производство и е постановено обжалваното в настоящото производство решение, като е съобразена цитираната разпоредба на чл. 15, ал. 6 от Закон за закрила на детето. Административният орган съобразява чл. 6а от ЗУБ, според който при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето. Преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Административният орган правилно съобразява, че критериите за преценка са посочени в § 1, т. 5 от ДРЗЗДет, към които препраща § 1, т. 11 от ДР ЗУБ. В изпълнение на посочените разпоредби, в административното производство е определен социален работник. Съгласно глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар № 14 /2013/ на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес за детето, публикуван ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН /У./, при оценката и определянето на най-добрите интереси на детето следва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на детето на здравеопазване и образование. Съгласно Глава V, параграфи 80 и 81 от Общ коментар № 14 /2013/ на Комитета по правата на детето, според които основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите. Административният орган взема предвид документът изготвен от Агенция за социално подпомагане, отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – С., според който основните права на децата не са нарушен, не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното им развитие. Съгласно параграф 59 от Общ коментар № 14 /2013/, семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата /П. на Конвенцията/. Правото на детето на живот в семейството е защитено в чл. 16 от Конвенцията. В параграф 60 от Общ коментар № 14 /2013/ се посочва, че предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето. Ето защо, правилен е изводът на административния орган, основан на принципа за висшия интерес на детето, заложен в Конвенцията на ООН за правата на детето, че за децата жалбоподатели не съществува риск на територията на страната на гражданството на майка им Т.. Връщайки се там, те няма да бъдат лишени от своята идентичност, ще може да бъдат обгрижвани, както досега, от своята майка и ще може да поддържат нормални

взаимоотношения с близките си.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, в производството по подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила – такава, която според §1, т. 6 от ДРЗУБ, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата, и каквато молба безспорно е процесната, предвид изложеното по горе, се провежда производство по допускането ѝ от интервюиращ орган без лична среща молителя. В това производство се преценява само въз основа на писмени доказателства, дали се сочат нови съществени обстоятелства /факти/, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. С процесната последваща молба жалбоподателите представят становище на „Жените бежанки в България“, два броя амбулаторни листа и два броя турски документи за децата. Правилно административният орган взема предвид, че единственото ново обстоятелство се отнася към изявлението на майката, че децата ѝ са родени в Турция, като не могат да получат гражданство в Т. поради този факт, поради което не могат да живеят с майката в Т.. Административният орган правилно съобразява недостоверността на това твърдение, поради което не го приема за нови съществени обстоятелства /факти/, които да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателите или относно държавата им по произход. Взема се предвид, че с последващата молба майката заявява, че е самотна и се намира в трудно положение със своите деца. Заявява също така, че децата ѝ са родени в Турция, като представя документи за това – два промя копия на временна регистрационна карта в Турция. Майката заявява, че децата ѝ нямат тунизийско гражданство, а само сирийско, защото бащата им бил сириец. Много трудно било да получат тунизийско гражданство, тъй като според законодателството в Т., гражданство то се определяло от произхода от бащата, който бил сириец. Взето е предвид, че с горещитираното влязло в сила с решение № 2885/09.09.2023 г. на зам. председателя на ДАБ-МС, с което е отхвърлена първата молба на жалбоподателите за предоставяне на международна закрила, е обсъден въпросът за местораждането на децата. Взето е предвид, че при първото производство майката категорично е заявявала, че децата ѝ са родени в С. и в подкрепа на това е представила извлечение от семеен регистър, издаден от Сирийска арабска република. Ето защо, правилно е прието от административния орган, че само за целите на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, майката представя копия на документи, с които иска да докаже, че децата ѝ са родени в Турция и съответно да се допусне до разглеждане по същество последващата ѝ молба. Административният орган излага допълнителни съображения за недостоверността на поддържаните нови твърдения относно местораждането на децата от майката, като се основава на противоречиви данни относно твърденията при първата процедура и в настоящата. При тези данни следва да се приеме, че всъщност въпросът за местораждането на децата не е ново обстоятелство, доколкото вече е обсъден в производството по разглеждането на първата молба на жалбоподателите за предоставяне на международна закрила. С новото твърдение на майката за друго местораждане на децата, противоречащо на вече заявени факти именно от нея, фактически не се заявява и доказва нещо ново, а се прави опит за разколебаване на нещо вече заявено от нея. Не е това смисълът на разпоредбата на чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Дали децата са родени в С. или Турция, то те безспорно са сирийци, като този им статут е обсъден с първото решение на административния орган, с което молбата им за международна закрила е отхвърлена. Въпреки това, за изчерпателност, административният орган е направил справка относно законодателството в Т. и е цитирал законова възможност за придобиване на тунизийско гражданство.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва д

отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

**Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на У. М. О., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Т., в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] и Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , и двете граждани на С., съд. адр. [населено място], [улица] /безистен/, ет. 2 срещу Решение № 7Х/17.09.2024 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението не подлежи на обжалване.